

Republika Hrvatska
Županijski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: Kv II-215/2026-3
Kir-501/2026

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Sisku u vijeću sastavljenom od sutkinje Katarine Žuk, predsjednice vijeća, sutkinje Mirele Sladić i suca Predraga Jovanića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Vladimire Đureković, u kaznenom predmetu protiv osumnjičenog Jihad A A Aldaoor, zbog kaznenog djela iz članka 140. stavak 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25. – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi osumnjičenog izjavljenoj protiv rješenja sutkinje istrage ovog suda broj Kir-501/2026-3 od 18. srpnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 28. srpnja 2026.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba osumnjičenog Jihad A A Aldaoor kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Rješenjem sutkinje istrage Županijskog suda u Sisku broj Kir-501/2026-3 od 18. srpnja 2026. na temelju članka 98. stavak 6. i članka 101. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. dalje u tekstu: ZKP), ukidaju se mjere opreza određene rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Sisku (dalje: ODO u Sisku) broj Kp-DO-587/2026 od 15. srpnja 2026. Na temelju članka 127. stavak 1. i članka 130. stavak 1. ZKP iz zakonske osnove u članku 123. stavak 1. točka 2. i 3. ZKP određen je istražni zatvor protiv osumnjičenog Jihad A A Aldaoor koji po navedenom rješenju može trajati najduže mjesec dana a teče od 17. srpnja 2026.

2. Protiv rješenja o određivanju istražnog zatvora žalbu je podnio osumnjičenik po braniteljici po službenoj dužnosti Petri Vuljak Žugaj, odvjetnici u Petrinji, u kojoj navodi da u konkretnom slučaju nije ispunjena niti osnovna pretpostavka za određivanje istražnog zatvora niti posebne pretpostavke iz članka 123. stavak 1. točka 2. i 3. ZKP jer ne postoje osobite okolnosti koje upućuju na opasnost da će osumnjičenik ponoviti kazneno djelo ili da će dovršiti pokušano kazneno djelo ili da će počiniti teže kazneno djelo za koje je prema zakonu moguće izreći kaznu zatvora od 5 godina ili težu kaznu, kojim prijeti; odnosno da ne postoje osobite okolnosti koje upućuju na opasnost da će osumnjičenik uništiti, sakriti, izmijeniti ili krivotvoriti dokaze ili tragove važne za kazneni postupak ili da će ometati kazneni postupak utjecajem na svjedoke, vještake, sudionike

ili prikrivače. U točki 3.2. obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je kako osumnjičenik izražava kajanje jer "mu je jako žao što je došlo do kršenja mjera". Osumnjičenik ne spori da je bio upoznat da se ne smije približavati žrtvama Suzani Selimović i Adnanu Odošiću, priznaje da je dan ranije bio kod "njezine šefice" rekao da je ona iznijela laži o njemu ali nju nije uznemiravao nikakvim porukama već je poruke samo salo Adnanu Odošiću i to vezano za neisplaćen novac kojeg je osumnjičenik zaradio a radi se o iznosu od 1.600,00 eura, čime je jasno pokazao kritičnost u odnosu na svoje ponašanje, da nema namjeru boravkom na slobodi utjecati na svjedoke niti činiti kaznena djela, niti kršiti mjere opreza a konačno osumnjičenik je kazneno neosuđivana osoba. Obrana smatra da pobijanim rješenjem sutkinja istrage nije cijenila u dovoljnoj mjeri načelo razmjernosti, da je osumnjičenik mlada osoba, rođen 1996. koja je napustila svoju matičnu državu te iz ratne pogođene Gaze došla u Republiku Hrvatsku isključivo radi sigurnosti, zaposlenja i osiguranja egzistencije. Određivanje istražnog zatvora za osumnjičenika ima osobito teške egzistencijalne posljedice jer gubi mogućnost rada i zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj. Sutkinja istrage nije uzela u obzir činjenicu postojanja imovinskog spora između osumnjičenika i žrtve zbog neisplaćenih a zaredenih 1.600,00 eura zbog čega je i došlo do međusobne komunikacije kao i da je u pobijanom rješenju nekritički prihvaćena tvrdnja oštećenika o njihovom strahu što se navodi kao jedan od razloga za ukidanje mjera opreza i određivanje najstrože mjere istražnog zatvora. Obrana smatra da u pobijanom rješenju nije pravilno obrazloženo zbog čega se u vremenskom razdoblju od svega dva dana od donošenja pobijanog rješenja kojim se određuje istražni zatvor a ukidaju mjere opreza, mjere opreza su postale u tako kratkom vremenskom razdoblju nedostatne te je određen istražni zatvor. Obrana smatra da je povrijeđeno načelo razmjernosti i da se svrha istražnog zatvora i dalje može ostvarivati već izrečenim mjerama opreza iz članka 98. stavak 2. točka 4. i 5. ZKP u vezi članka 99. stavak 4. i 5. ZKP i to mjera zabrane približavanja određenim osobama žrtvama Suzani Selimović i Adnanu Odošiću kojima se ne smije približiti na udaljenost ne manju od 100 metara kao i zabrana uspostavljanja ili održavanja veze sa žrtvama putem telefona, društvenih mreža ili mobitela s kojima ne smije uspostavljati niti održavati izravne ili neizravne veze. Slijedom naprijed navedenog obrana predlaže da izvanraspravno vijeće Županijskog suda u Sisku ukine pobijano rješenje u cijelosti i pusti osumnjičenika na slobodu odnosno preinači pobijano rješenje na način da se osumnjičeniku umjesto istražnog zatvora odrede mjere opreza iz članka 98. stavak 2. točka 4. i 5. ZKP u vezi članka 99. stavak 4. i 5. ZKP, zabrane približavanja određenim osobama žrtvama Suzani Selimović i Adnanu Odošiću kojima se ne smije približiti na udaljenost ne manju od 100 metara kao i zabrana uspostavljanja ili održavanja veze sa žrtvama putem telefona, društvenih mreža ili mobitela s kojima ne smije uspostavljati niti održavati izravne ili neizravne veze.

3. Žalba osumnjičenika nije osnovana.

4. Nasuprot žalbenim navodima osumnjičenika, prema ocjeni ovog vijeća, pravilno je i na zakonu osnovano sutkinja istrage ukinula mjere opreza i odredila mjeru istražnog zatvora protiv osumnjičenika na temelju zakonske osnove iz članka 123. stavak 1. točka 2. i 3. ZKP.

5. Kao što je i obrazloženo u pobijanom rješenju, osnovana sumnja da je osumnjičeni Jihad A A Aldoor počinio kazneno djelo za koje se tereti proizlazi iz

navoda navedenih u istom rješenju pod točkom 5. obrazloženja. Postojanjem osnovane sumnje u cijelosti je ispunjen opći uvjet za određivanje istražnog zatvora iz članka 123. stavak 1. ZKP.

6. Stajalište je i ovog vijeća da egzistira zakonska osnova za određivanje istražnog zatvora iz članka 123. stavak 1. točka 2. ZKP, jer do sada nisu ispitani u svojstvu svjedoka žrtve Suzana Selimović i Adnan Odošević koje tek treba saslušati pa postoji opasnost da će u slučaju puštanja na slobodu osumnjičenik utjecati na njihove iskaze sve s ciljem otklanjanja svoje kaznene odgovornosti. Slijedom navedenog i ovo vijeće smatra da svrha koja se postiže mjerom istražnog zatvora u odnosu na zakonsku osnovu iz članka 123. stavak 1. točka 2. ZKP se ne postiže mjerama opreza kako to u žalbi obrazlaže braniteljica osumnjičenika a što je razvidno iz okolnosti da su osumnjičeniku bile određene mjere opreza koje nisu spriječile opasnost ometanja kaznenog postupka utjecajem na svjedoke. Okolnost da se unatoč mjerama opreza koje su bile na snazi, osumnjičenik višekratno obraćao žrtvama a bio je svjestan da u slučaju nepridržavanja izrečenih mjera iste će biti zamijenjene istražnim zatvorom, očito je da postoji realna opasnost da će boravkom na slobodi osumnjičenik ometati kazneni postupak, a naročito kada se uzme u obzir da je osumnjičenik mjere prekršio na način da je neposredno nakon izricanja mjera od strane ODO u Sisku došao žrtvi na njezino radno mjesto i dao joj do znanja da ga se treba bojati. Imajući u vidu da tijekom postupka treba saslušati žrtve i po mišljenju ovog vijeća postoji opasnost da bi puštanjem na slobodu osumnjičenik mogao utjecati na njihove iskaze na način da ih uznemirava i zastraši radi čega postoje razlozi za određivanje istražnog zatvora iz zakonske osnove u članku 123. stavak 1. točka 2. ZKP. Problemiziranje u žalbi da je razlog ponašanja osumnjičenika postojanje nerazjašnjenog imovinskog odnosa po osnovi neisplaćenih a zarađenih novaca od strane žrtava osumnjičeniku, nije razlog koji opravdava osumnjičeničko postupanje a koje je bilo kršenje mjera opreza.

7. Nadalje, i ovo vijeće smatra da na strani osumnjičenika postoje i one osobite okolnosti koje upućuju na realnu i predvidivu opasnost da će boravkom na slobodi ponoviti kaznena djela. Ova opasnost proizlazi iz okolnosti da je osumnjičenik svega dva dana nakon određenih mu mjera opreza iste prekršio, pa imajući u vidu ove okolnosti kao i da osumnjičenik djelomično poriče počinjenje djela za koje se sada osnovano sumnja kao i da su evidentno poremećeni odnosi zbog postojanja neriješenog imovinskog spora između žrtava i osumnjičenika, kada se sve navedene okolnosti cijene svaka za sebe i u svojoj ukupnosti, onda ovo drugostupajsko vijeće smatra da se za postizanje svrhe a to je otklanjanje opasnosti od ponavljanja kaznenog djela ili počinjenja težeg jedino postiže mjerom istražnog zatvora te da je određivanje istražnog zatvora iz zakonske osnove u članku 123. stavak 1. točka 3. ZKP osnovano i na zakonu utemeljeno. Okolnost ranije kaznene neosuđivanosti u konkretnom slučaju sama za sebe nije od utjecaja na odluku ovog vijeća kao i na zaključak, da je mjera istražnog zatvora ona mjera kojom se postiže svrha iz zakonske osnove propisane u članku 123. stavak 1. točka 3. ZKP. Slijedom svega navedenog u konkretnom slučaju jedina adekvatna mjera kojom se otklanja opasnost od ponavljanja kaznenog djela ili počinjenja težeg kaznenog djela, upravo je mjera istražnog zatvora te se niti u odnosu na ovaj zakonski razlog zbog kojeg je mjera istražnog zatvora određena iz članka 123. stavak 1. točka 3. ZKP neće postići niti jednom blažom mjerom tj. bilo kojom mjerom opreza propisanom člankom 98. stavak 2. ZKP odnosno onima na koje se poziva osumnjičenik u svojoj žalbi.

8. U odnosu na žalbeni navod osumnjičenika da mu je sutkinja istrage povrijedila načelo razmjernosti, valja istaknuti da se ovo načelo odnosi na razmjer između duljine istražnog zatvora i težine kaznenog djela odnosno kazne koja se u konkretnom slučaju može očekivati a što ovdje nije slučaj budući je osumnjičenik lišen slobode dana 17. srpnja 2026. dakle pred svega 11 dana a osnovno je sumnjiv za počinjenje kaznenog djela za koje je zapriječena kazna zatvora do 1 godine.

9. Kako žalbenim navodima osumnjičenika nije dovedena u sumnju ispravnost i zakonska utemeljenost pobijanog rješenja, te kako ovo vijeće ispitujući pobijano rješenje u smislu članka 494. stavka 4. ZKP nije utvrdilo povrede na koje pazi po službenoj dužnosti, to je na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP odlučeno kao u izreci.

U Sisku 28. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Katarina Žuk

Uputa o pravu na žalbu
Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena.

DNA:

1. ODO u Sisku - na broj Kir-DO-244/2026
2. Osumnjičeni Jihad A A Aldaoor, putem Kaznionice u Lipovici - Popovači
3. Kaznionica u Lipovici - Popovači
4. Braniteljica osumnjičenika po službenoj dužnosti: Petra Vuljak Žugaj, odvjetnica u Petrinji
5. PU sisačko-moslavačka, PP Petrinja
6. Žrtva Suzana Selimović - Petrinja, Mošćenica, Ruđera Boškovića 19
7. Žrtva Adnan Odošević - Petrinja, Mošćenica, Ruđera Boškovića 19
8. U spis

Broj zapisa: **9-3088b-54068**

Kontrolni broj: **04243-d4997-8bc85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.